

Előfizetési árak:
 Félévesre . . . 10 frt — kr.
 Félévesre . . . 5 „ — „
 Negyedévesre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónapra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 Hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 Hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 Kéziratok vissza nem adtnak.
 Hirdetések a kiadóhivatalban vétetnek!

Ismét egyházpolitika.

Pécs, 1895. március 21.

A főrendiház jóvoltából ismét nyakig benne vagyunk az egyházpolitikában. A vallásszabadságról és a zsidó recepcióról szóló javaslatokat tavaly a főrendiház többségének tetszett visszavetni, még módosításokkal sem fogadták el, sőt megtörtént a vallásszabadsági javaslat tárgyalásánál, hogy azok, kik ezt az általános vitában elfogadták, a részletek letárgyalása után elvetették.

Persze, mindez idegizgató sportot képez a méltóság főrendeknél s úgy gondolkodtak, hogy kár lett volna ezeknek a javaslatoknak egyszerű elfogadásával azonnal visszaesni a főrendi törvényhozói tisztnek megszokott egyhangú és unalmas gyakorlatába.

Mert azt tudhatták jól a főrendek, hogy a kormány egyházpolitikai programjának integrans részét képező eme javaslatok ismét visszajutnak hozzájuk s az egyházpolitika okozta izgalom az országban ismét fel fog ujulni; de talán éppen ezt akarták, legalább azokról, kik a múlt évben a vallásszabadsági javaslatot leszavazták és most a kormányval való alku szerinti módosítással támogatni készek, nem hihetünk mást, mint hogy a tavalyi visszautasítással csak egy második tárgyalás izgalma szándékoztak fölidézni.

Mert az az alku, melyet a kormányval kötöttek, ugyan nem alkalmas arra, hogy a javaslat elvi ellenzőit megnyugtassa. A vallásszabadságról szóló javaslatnak a felekezetenkívüliek vallásjogi viszonyait szabályozó fejezete ugyanis a szabad- elvi főrendek egyrészténél is aggodalmakat keltett, mert ebben a vallástalanság törvénybe iktatását látták s azért annak kihagyását követelték. Ez volt az elvi szempot, lássuk már most mennyiben elégíti ki ezt az elvi szempontot a kormánynak ugynevezett engedménye?

Az alku úgy szól, hogy a felekezetenkívüliekről szóló fejezet helyébe egy új szakasz vételessék fel, mely kimondja, hogy azoknak vallásjogi viszonyai, kik sem valamely bevett, sem törvényesen elismert vallás felekezethez nem tartoznak, addig, míg ilyen felekezetbe be nem lépnek, a kormány által rendeleti uton szabályozandók.

A kormány kijelentette, hogy elvi engedményt nem tehet, s a mikor ezt a megalkuvást proponálta, állt is szavának, de a mikor a főrendiház elvi ellenzéke ezt a megoldási módot a saját szempontjából megnyugtatónak találta, akkor vagy önmagát ámitotta, vagy másokat akar ámitani.

Mert ez a szakasz mindenestre hiányosabbá és rosszabbá teszi a törvényt anélkül, hogy a felekezeten kívül állásnak u. n. törvénybe iktatása elkerülhető lett volna. Hisz éppen ezzel a szakasszal ismeri el a törvény, hogy a felekezeten kívül állás törvényes állapot, mely szabályozást igényel, csak hogy ezt a szabályozást nem maga a törvényhozás végzi, hanem átruhazza ebbeli jogát a kormányra. Ezen egy cseppet sem változtat a megnyugtatónak csak az igazi hipokrizis által tekinthető az a kijelentés, hogy a kormányi szabályozás alá a felekezetenkívüliek csak addig tartoznak, míg valamely bevett vagy törvényesen elismert felekezetbe nem lépnek, mert ezzel nincs kimondva ily belépés kényszere, ha pedig ily felekezetbe önként belépnek, akkor magától értetlik, hogy a törvénynek ezen felekezetekről intézkedő szabályai nyerne rájuk alkalmazást; teljesen fölösleges és jelentőség nélküli tehát annak kijelen-

tése a törvényben, hogy a kormányi szabályozás a felekezeten kívül állókra csak addig irányadó, míg bevett vagy elismert felekezetbe nem lépnek.

Az pedig határozottan kárthatandó, hogy oly jogviszonyok szabályozása, melyeket maga a kormány is a törvényhozás által intézendőknek ismert el, a kormány egyoldalú intézkedésére bízassék. Hisz ez a törvényhozó részéről valóságos abdikáció, mely folytonos surlódás és vizálykodás csiráit rejti méhében. Hol van itt a garancia arra, hogy ez a kormányi szabályozás megnyugtató és a törvény szellemének mindenben megfelelő lesz?

Mert az, hogy a törvényben ki lesz jelölve, mikép a kibocsátandó miniszteri szabályrendelet utóbb a törvényhozás beleegyezése nélkül sem nem módosítható, sem vissza nem vonható, ennek a szabályrendeletnek előleges ismerete nélkül garanciát nem képez s legfőlegb arra lesz jó, hogy a szabályrendelet hibás volta esetén mégis a törvényhozás lesz kénytelen a most elodázott szabályozás munkáját elvégezni.

A főrendiház egyházpolitikai ellenzékét a jelzett megalkuvási mód nem is elégíti ki, mert elhatározta a javaslatok merev ellenzését, a liberális vagy egyéb okokból a kormány pártján levő főrendek pedig a nélkül az alku nélkül is támogatták volna a javaslatot s így ennek sorsán ez a megalkuvás mitsem változtatott.

Kár volt tehát a javaslaton azért az eredményért rontani s ha a főrendek ennek első elbuktatásával más eredményt elérni nem tudtak, bizony kár volt nekik a vallás-erkölcs elvének magaslatáról a képviselőházat lenézni, mert egész ellenzékeskedésükkel csak azt érték el, hogy a kormány hatalmát terjesztették ki szélesebb körre, a mikor a saját törvényhozói jogukat ruházták rá oly kérdésben, a melyet maguk elintézni nem mertek vagy nem tudtak.

Ügyvéd a vádlottak padján.

Pécs, 1895. március 21.

Második nap.

(A tegnapi délutáni tárgyalás folytatása.)

Tíz perc múlva a törvényszék kihirdeti, hogy Mérey Sándor szerint, Stern Károly ellenében hamis tanúság, Mérey ellen pedig esetleg szarolás miatt emelendő vád külön tárgyat fogja képezni a nyomozásnak. Azonban, hogy Stern és Kohnék között történt a kiegyezés, erre nézve még egyszer ki fog hallgattatni Kohn és neje; ha pedig ez sem vezetne célhoz, úgy Perls Armin, Spitzer Béni és Fürst dr. fognak kihallgattatni.

Muttnyánszky: Mérey azt mondja, hogy én is részes vagyok a kiegyezésben. Igen, volt nálam egy valaki, ki hajlandónak ígérkezett a bünper lefolyása után Kohnék magánjogi követeléseit kiegyenlíteni, de ezt csak úgy fogadtam el, hogy ez ajánlat nem alterálhatja a folyamatban levő bünpert.

Geiger bíró: Realizáltatott-e ezen ajánlat?

Muttnyánszky: Nem. Megelőgédtem az illetőnek a zsidópapnál tett újabb kijelentésével, mely szerint beleegyeznek, hogy a bünper nem alteráltatik.

Elnök: Kohné, elfogadta-e a kiegyezést?

Kohné: Nem, mert keveseltem az ajánlatot.

Elnök: Férje elfogadta-e?

Kohné: Gondolom.

Elnök: Kohn, elfogadta-e az ajánlatot?

Kohn: A rabbihoz hívtak, s ígértek magánjogi igényeim kiegyenlítésére 17000 frtot. Elfogadtam.

Alügyész: A dolgok olyképp alakultak, hogy kénytelen vagyok indítványt tenni, miszerint a panaszosokat a vádemelés illetve fentartás jogától megfoszunk. A subsidiarius vádlókat a beszólás többé nem illeti meg.

Muttnyánszky: Subsidiarius váddal élni kívánok.

Törvényszék erre vonatkozólag határozatot hoz.

(Tíz perc múlva.)

A törvényszék azt a határozatot hozza, miután a félnek vagyonzogi követelése megsűnt, megsűntnek panaszosoknak a joga a tárgyalásba becsúlni.

Muttnyánszky: Elfoglalt álláspontomnál fogva felebbezést jelentek be. (Eszel elhagyta a tárgyalási termet.)

Stern: Muttnyánszky ama kijelentésére, hogy ellenfelem jelent meg a kiegyezésnél, ismétlem, hogy én vagyok a megkárosított, s én minden esetben visszautasítottam a kiegyezést.

Krausz Lipót ír. pécsi kereskedő kihallgatása következett.

Sável: A turonyi és csarnótai birtokokban kik gazdálkodtak?

Krausz: Kohn és neje!

Sável: Hogyan gazdálkodtak, mint gasda, vagy mint megbízott?

Krausz: Vettem Kohntól szalmát, ekkor mondta, hogy meguntam a gazdálkodást mint gasda!

Sável: Hallotta Kohn?

Kohn: Hallottam. Gasda sohasem voltam, magam gasdája voltam!

Krausz: Élő tanukra hivatkozhatom, akár meg is esküszöm, hogy Kohn azt mondta.

Krausz Lipót letessi az esküt.

Klein Dávid 58 éves izraelita nő, kereskedő, pécsi lakos.

Sável: Hallott valamit az árverésről?

Klein: Igen, ott voltam. Stern azt mondta, hogy visszavessi az árverésen Kohn részére a birtokot.

Stern: Tagadom, Klein nem mond igazat.

Jobst: Hol lakott akkor Stern ur?

Klein: A papok házába.

Weingoldner újabb kihallgattatik.

Sável: A csarnótai és turonyi birtokokat Kohn és neje kezelte?

Weingoldner: Igen!

Sável: Vett-e tőle valamit valaha?

Weingoldner: Igen, vettem bort, de nem tudom már melyik évben, de Kohntól vettem!

Elnök: Milyen minőségben ismerte Kohnt?

Tanu: Mint urat!

Elnök: Sternt ismerte mint a birtokhos tartozót?

Tanu: Mást nem ismertem, mint Kohnt.

Nagy: Minek járt Sternnél?

Tanu: A birtokot akartam megvenni.

Jobst: Önnek Weingoldner pere van Stern ural?

Tanu: Igen.

Jobst: Átadja a keresetet, melyből kitűnik, hogy Sternnel szemben ezer egyezer forint erejéig perben van Weingoldner mint felperes.

Weiss József tanu következnek, de az betegsége miatt nem jelenhetett meg, de vallomását írásban beküldötte. Elnök e vallomást felolvastatja.

Elnök: felkéri kir. ügyeást, jelölje ki, kiknek kívánja a megesketését a tanuk közül.

Nagy kir. ügyész: Az eddig kihallgatott tanukat mind, kivéve Mérey Sándort.

Jobst: Weingoldner meghitteltetését ellensem.

Törvényszék újabb határozatra visszavonult.

(Öt perc múlva.)

Elnök kihirdeti, hogy a törvényszék csupán Mérey meghitteltetését mellősi. Weingoldner Jakab és Klein Dávid meghitteltetnek.

A tárgyalás az idő előrehaladott voltánál fogva bezárattott.

Harmadik nap.

Délelőtt.

Ma már nem volt a közönség érdeklődése oly nagy, mint az előző két napon, sőt panaszosok sem voltak jelen, csak később jöttek be. Valamint védőjük Muttnyánszky ügyvéd sem volt jelen, sőt Lauber Rezső helyettese sem.

Ugy tizenegy óra felé azonban megtelt a hallgatóság helye, még pedig új arcokkal.

Propper Mór

43 éves, úgynök, nő, a Mérey által tegnap felhozott ama körülményre hallgattatik ki, mintha Pátkai azt azt mondta volna, hogy „Ugy látszik, mintha a törvényszék Stern mellett foglalna állást.” Tanu azt mondja, hogy nem így volt, ő csak annyit hallott, hogy Pátkai azt mondta, hogy „ugy látszik, hogy Sternnek less igazsága.” Tanu azt hiszi, hogy Mérey nagyon izgatott volt. Tanu a Mérey és a Pátkai közti párbessédet nem hallotta.

Ügyész: Napirendre térést indítványoz, mert sem Mérey, sem Pátkai ellen érdembeli intézkedés tárgyát nem képezheti ennek az epizódnak a további fessegetése.

A törvényszék határozathozatal végett visszavonul.

Minthogy Mérey pozitívként adta elő gyanúsító nyilatkozatát tanuk nyilatkozata pedig nem támogatta Mérey ebbeli előadását, tehát a nyilatkozat egész sulya Méreyre nehezedik, ennél fogva Propper Mór meg fog eskettetni. (Megtörténik.)

Propper kihallgatása után Kohn József bejelenti, hogy egy pár hivatkozott tanu kihallgatásától eláll.

Ügyész mellőztetni kívánja a bejelentést.

Rull András,

58 éves, r. kath., neje meghalt, vagyona ma már nincs. Előbb Szucsits, később Szautter ügyvéd képviselte a Kohnék elleni perben. A letétbe helyezett 4000 frtból semmit sem kaptak vissza. Nejének halálát, családjának romlását okozta ez a per; mert az árverésen nem csak a Kohnoktól vett birtokokat, de az ő bajai házukat is ellicitálták. Ők számtalanszor megkínálták Kohn az egyezséggel, de Kohn sohasem volt konsekvens magával.

A letétből 1800 frtot a Pasitzky követelése kamataira fogtak le, a mit tudvalevőleg Krausz Karolinára, Stern nagynénjére cedáltak. Tanu soha életében nem vett fel Krausz Karolinától egy krajcárt sem. Mikor a Kohn-féle birtokokat megvette, 24 000 frt értékű vagyona volt, csupán 1200 frt adósságuk volt. A Pasitzky-féle adósságot ők az új birtokkal vették át. A kamatokat egy évig fizették Pasitzkynak. Kohn foglalat vezetett bajai birtokaira és potom áron elárveresték. Jelenleg semmi vagyona sincs 7-800 frtot kaptak gyermekei vagyona romjaiból.

Geiger bíró: (vádlohoz) Ön képviselte nagy nénjét ebben a letiltásban?

Vádlott: Igen.

Ügyész: (tanuhoz) Ugy-e maga után Kohn ült be a birtokba?

Tanu: Igen.

Ügyész: Hát nem gondolta, hogy magát megcsalták?

Tanu: Nagyon jól tudtam.

Jobst védő: Ön azt mondja, hogy nem akartak Kohnék rendes szerződést adni, holott közjegyzőileg feleslították erre.

Tanu: De bizony bejött ő többször, 141 h. szántót, 16 h. szőlőt vett meg két szenzál segítségével. Tényleg azonban ez 16 fertály volt. Pedig tanu hold számra vette, ő csak így érti a dolgot.

Jobst védő: Miért nem mozdult a közjegyzői felhívásra?

Tanu: Nem telet.

Elnök: Álljanak elő Kohnék. Nézzék, ezt a szegény embert önök tették szerencsétlenné. Beperelték őket 4-szer, zár alá vették birtokukat, mert olyan birtokot adtak nekik, a mely birtokot nem tudtak nevükre iratni. Önök tették földönfutóvá. Mit szólnak ehhez?

Kohn József: Mi a birtokot eladtuk a telekkönyvi végzés szerint, nem lett vele közölve, hogy mennyi a terület. Mikor tanu megtudta, hogy vevő képtelen fizetni, visszaküldte a foglalót Bajára neje által. Azt felelte, ne féljenek, én ki fogom fizetni. Mikor az első vételári részletet le kellett volna fizetni, kifogással állott elő, a föld kék, zöld és végre is 5000 frt leengedést kívánt a vételárból. Pedig neki lett volna más bácskai embere, a ki megvette volna a birtokát. (Bemutat egy ilyen tartalmu sürgönyt.) Hol is hagytam el...? Ó perrel fenyegetett, mi pedig birtokon kívül voltunk. Mi megkísérlettük az egyezséget Koharics Nep. János urnál, engedményeket tettem neki, de Szusits ügyvéd azt mondta, hogy ebből az egyességből semmi sem lesz. Se birtokom, se pénzem, se kenyerem, se hazám nem volt. Pereltem tehát én is. Fürst ügyvéd biztatott, hogy 3-4 hó alatt lesz birtokom, vagy pénzem. Elni kellett. Elmentem Stern urhoz, földimhez, de hát így aztán én mentem tönkre.

Elnök (Rullhoz): No most mondja meg, igaz-e amit Kohn itt előadott.

Rull: Egy szó sem igaz belőle.

Ügyész: Emlékszik arra a nyilatkozatra, a mit Stern ügyvéd állított ki nejének?

Kohn: Igen.

Ügyész: Hát miért fogadott el maga olyan nyilatkozatot, mely csak a felesleget igéri magának, holott ön volt a tulajdonos.

Kohn: Első napi vallomásában hibákat tett. Most teljesen fentartja a vizsgálóbíró előtt tett vallomását.

Elnök: Van ám itt több vallomása, hát melyiket érti?

Kohn: Az ebben az ügyben tett vallomását.

Ügyész: Miért jött létre ez a nyilatkozat?

Kohn: Ó itt Pécsen bent lakott és csak úgy járt ki Turonyba. Jött egy vevő, a ki nézte a birtokot. Pedig vissza kell tartani, míg annak a pernek vége nincs. Tehát hogy megnyugvásunk legyen, kértük azt az írást.

Ügyész: Majd megmondom én az igazat. Az az egész árverés fiktív volt és azért csinálták, hogy kinullázzák Rullt, azért nem merték megmondani az igazat abban az írásban.

Kohn: (hallgat.)

Ebben a perben érkezett egy beadvány Muttayánszky általi ellenjegyezve. Elnök felolvassa. Határozat már lévén, tudomásul vétetik.

Hitre Sámuel

csarnotai lakos, 52 éves, nős, vagyonos, büntetve nem volt. Van tudomása, hogy a csarnotai birtokba Rullék után Kohnék ültek be. Egyéb körülményről nem akar tudni.

Grosz J.

vallása: szenzál. Németül beszél, magyarul csak ért. Nemleges körülményre egy kissé bajosan hallgatható ki, nevezetesen azt kellene bizonyítania, hogy 5000 forintot nem kaptak Kohnék Sterntől. Utóvégre ezt a körülményt ezeken is bizonyíthatják. Vallomása lényegtelen.

Horváth János.

A Kohn féle turonyi birtokokat ismerte és ismeri. Ok mindig Stern ügyvédet tartották a gazdának. Igazolja ezt Kohnak többször hangoztatott ama kijelentése, hogy ő csak megbízott.

Kohn szembesítettén, elismeri, hogy a községi gyűléseken felmutatott egy meghatalmazást, mely szerint neki joga van a községhezán megjelenni, mint Stern Károly megbízottja. Ezt a megbízást Stern állította ki.

M. Szarkándi János.

Ismeri a Kohn-féle birtok összes viszonyait. Jelen volt az árverésen, a mikor Stern ügyvéd ur megvette a birtokokat. Kohnék jól viselték a birtok gondját. Megbizottnak tartották.

Kohn kifogásolja a tanut, mert régi haragosa Szarkándy Jónás.

Ismeri jól a turonyi birtokokat. Kohnék úgy beszéltek, hogy a birtok az övék; azonban ha valami pere volt, mindig az ügyvéddel takarozott; a községi gyűlekezeten nem akarták elismerni, csak mikor hozott valami írást, akkor ismerték el megbizottnak.

Fürst Győző.

Stern Károlylyal évek óta ellenséges viszonyban áll. Az ügyészesség kívánta kihallgattatni. Tanu megjegyzi, hogy az ügyvédi rendtartás 49. §-a értelmében fele meghallgatása nélkül nem nyilatkozhatik.

Ügyész ríposztiroz, hogy most már nyilatkozhatik, mert Kohnék nem felelnek különben sem vádlokkal, sem vádlók, ezeket most már részéről tanuknak kéri tekinteni.

Vajjon az ügyben tanu kihallgattassék e, határozathozatalra a bíróság visszavonul.

Ezután elnök felolvassa a hivatkozott §. szó szerinti szövegét. Ehhez képest a törvényszék csak abban az esetben engedheti meg tanu kihallgatását, ha Kohnné beleegyezik.

Ügyész lemond tanu kihallgatásáról.

Krausz Mór.

Az 5000 frtos okiratra nézve csak annyit mondhat, hogy Kohnné felhívására elment Sternhez, kinél Kohnnének leszámolni valója volt, Kohnné bement, ő kintmaradt az előszobában. Nem hívta be senki, ő csak a félig betett ajtón keresztül hallotta a lármát. Kohnné sírását, hogy ő nem tartozik. Stern ügyvéd azt mondta, hogy „nem is mondtam én, hogy tartozik, ez csak biztosítékul lesz.” Egyebet nem tud.

Vádlottal szembesítve, vádlott valótlannak jelenti ki tanu egész vallomását.

Vádlott: Mikor volt ez?

Tanu: 1892 ben.

Elnök: Hogy lehet az, maga nem mond igazat, hisz ez az írás 1883-ban keletkezett.

Kohnné: Igen kérem, ő 92-ben csak visezkerte a Sterntől az írást.

Elnök: Hát miért akarta ezt visszakérni?

Kohnné: Mert én egy krajcárt sem kaptam Sterntől.

Ügyész: (Kohnhoz) 1888 ban nem azért adottt ez az 5000 frtos írás, hogy az árverés jogerőre emelkedhessék?

Kohn: Hogy ne kelljen Sternnek tényleg befizetni az 5000 frt vételár felesleget a telekkönyvi hatóságnál.

Ügyész: Ez a punctum saliens; mert ez egy fiktív nyilatkozat volt, a mit Stern megtartott magá-

nak és később mégis követelt. Így aztán a vételár a bíróságnál könnyen elszámolhatta.

Ügyész ezután kereszkérdések alá veszi vádlottat az 5000 frt állítólagos kölcsön részletezésére. Mindenesetre feltűnő, hogy egy 500 frtos tartozás még mindig fennáll, holott ezt is be lehetett volna vonni egy kalap alá, mikor az 5000 frtos nyilatkozatot kiállították.

Geiger bíró: Ön elhitte a Kohn által elvitt a Kohnné által aláírt obligációról, hogy azt csakugyan ő írta alá?

Vádlott: Igen.

Geiger bíró: Szokott ön máskor is kölcsönözni.

Vádlott: Igen.

Geiger bíró: Mennyi vagyona van.

Vádlott: Vagyonom van. Hogy mennyi, nem bilanciroztam.

Geiger bíró: Körülbelül?

Vádlott: Mintegy százezer frt.

Geiger bíró: Mennyi az ön szerzeménye?

Vádlott: 20-25.000 frt.

Geiger bíró: Nem tudja-e, ki az az ellensége, a ki háta megett kiegyezett.

Vádlott: Nem.

Elnök: Hogyan képes megfejtetni, hogy éppen az ellenségei egyeztek ki, ez fölötte rejtélyes dolog.

Vádlott: Az igazságnak megfelelőleg mondhatja, hogy mióta a vádhatározat megérkezett, naponta jöttek ajánlatokkal, hogy egyezzenek ki. De ő mindig visszautasította őket. A meglepetés, a miket itt tapasztaltam, arra a meggyőződésre késztet, hogy ki akarják huzni ellenségeim a tárgyalást.

Ügyész: Ezek az akták minden bizonynyal fel fognak kerülni még a legfelsőbb bírósághoz is. Tessék egész őszintén nyilatkozni, talán rokonai egyeztek ki.

Vádlott: Abszolúte semmi tudomása sincs a dologról. Nem tartja lehetetlennek, hogy ellenségei talán rokonainál csináltak manővert.

Az idő előrehaladván, elnök a hátralevő tanuk kihallgatását a délutáni tárgyalásra halasztotta és 1/4 1-kor a tárgyalást felfüggesztette.

A délutáni tárgyalás.

A délelőtt kihallgatott tanuk meghiteltetésére nézve tesz a vádhatóság előterjesztést. Rullt és Krauszt feltétlenül megesketendőknek tartja.

Jobst védő Krausz meghiteltetése ellen tiltakozik.

A törvényszék Horváth Jánost, M. Szarkándy Jánost, Szarkándy Jónást, Rull Andrást és Krausz Mórt esküre bocsátja.

Ügyész a bizonyítási eljárás folytatása előtt bejelenti, hogy sürgönyt vett, mely szerint Perczel Béla mohácsi szolgabíró konstatáltatni kívánja, hogy ki volt az a Perczel, a kiről tegnap Mérey tanu emlékezett vallomásában.

A törvényszék konstatálja a jegyzőkönyvből, hogy ez Perczel Béni volt.

Ezek konstatálása után alügyész előterjeszti, hogy Mérey vallomása a 262. §-ban megállapított bűncselekmény kriteriumait foglalja magában, miért is kéri a törvényszéket, hogy a jegyzőkönyvnek megfelelő passzusát kivonatban Baranyamegye alispánjához küldje át.

Határozathozatal végett a törvényszék visszavonul.

Tekintve, hogy a törvényszék Mérey vallomásában a hivatkozott passzusban a rágalmozás tényálladékat látja fentorogni, a törvényszék elhatározta, hogy a jegyzőkönyv ide vonatkozó részét, valamint a mostani ügyési indítványt kivonatilag Baranyamegye alispánjához átteszi a megfelelő intézkedések megtétele végett.

Kurländer Adolf

53 éves izr. nős, vagyontalan úgynök; Kohn Józsefet és nejét 1888. óta ismeri, Kohnt azonban már a 60-as évek óta. Úgynöki irodája volt közösen Kohnnal 1888-ban, a kinek bizony ekkor nagyon kevés pénze volt. Mikor elváltak, Kohn Turonyba ment ki, mint mondá, intézőnek. Mert a birtok szétosztán fekszik, és csakis ő tud ott jól gazdálkodni. Szembesítéskor Kohn meghazudtolja tanu vallomását.

Ügyész: Mondja csak tanu, hogy 84 től 88 ig volt e Kohnnak vagyona?

Tanu: Azt nem tudhatom.

Pál linkás János

48 éves, nős, r. kath. bérkocsis. Stern Károly tudtával többször ki ment Siklóra, és mindig ő vitte koscsiján és meg is álltak Turonyban. Szénát gyakran kért Kohntól, a ki mindig azt mondta, hogy a széna nem az övé, hanem a Stern uré. Hogy hányszor voltak, annak száma nincs. Lovai szinte megszórták a betérést a turonyi birtokra.

Ügyész: Maga nem beszélt másról a Kohnnal?

Tanu: „Jó napot adjon isten!” egyebet nem mondtam.

Ügyész: Hát aztán hogy tudta maga kimondani, hogy a széna nem a Kohné, mikor nem kérdezte senki.

Tanu: Hát úgy volt. Szembesítéskor Kohn azt mondja, hogy tanu egy igaz szót se mondott.

Tanu jó lélekkel, római kath. hittel hajlandó vallomására letenni a hitet.

Wesszel Manó

bonyhádi születésű, jelenleg pécsi lakos, 24 éves, ügyvédjelölt, ez idő szerint Stein Henriknél van alkalmazva; azelőtt vádlottnál volt. A Stern és Kohn közt létrejött haszonbéri szerződésre nézve ad felvi lágosítást. Hogy mit beszélgettek principálisa és Kohn, azt nem tudja; de mikor kijöttek, hát a szerződést épen tanu és egyik társa irták két példányba Stern tollbamondása után. Gondolja, hogy valószínűleg a szerződés pontozatait beszéltek meg. Annyit határozottan állít, hogy a szerződés aláírásakor semmiféle kényszer nem alkalmaztatott.

Ügyész: (Kohnhoz.) Emlékszik-e rá, mikor az a két közjegyzői nyilatkozat kiállított, milyen stádiumban volt a polgári per?

Kohn: Előrehaladott állapotban. Stern azt mondta, hogy ez csak pro forma írás, ha nem írjuk alá, elveszítjük a pert. Másnap irtuk csak alá a közjegyzőnél.

Ügyész: (vádlotthoz) Igaz-e Kohnék azon állítása, hogy a pörnek abban a stádiumában forszírozta ezt a dolgot, amint azt Kohnék adták elő?

Vádlott: Eleget akart tenni a kuria ítéle ténél, azért készítette azt a két egymást kiegészítő okmányt, már pedig abban az időpontban, mikor a kir. tábla nem fogadta el az első szerződést.

Ügyész kérelmére a vonatkozó bírósági ítéletek sorrendben felolvastatnak. Még pedig a Rullék által indított perben a rendes szerződés kiállítása iránt rendelkező kuriai ítélet, az ebből folyó táblai ítélet és indoklását; a vonatkozó közjegyzői okiratot, a melyet a tábla visszautasított, mint alkalmatlant a végleges szerződés pótlására. Még egy kuriai ítéletet olvastak fel, a mi végtelenül vontatottá tette a tárgyalás menetét, csak közbe közbe tarkítván a vádlotthoz intézett keresztkérdésekkel.

A vádhatóságot az a szempont vezette, a mint később kijelentette, hogy míg vádlott egy részről mutatni akarta, hogy hajlandó a birtokokat rendezett állapotba hozni és átbecsátani Kohnéknek, illetve Rulléknek, addig egy másik tényével, a második közjegyzői okmánnyal megakadályozni akarta, illetve meg is akadályozta ezt, hogy a birtok az övé maradjon.

Heves vita keletkezett ezután ügyész és vádlott közt a fölött, hogy Kohnék egy feltételes kötelezvényt állítottak ki 18 500 frtról, holott már egy 5000 frtos írás vádlott birtokában volt. Tehát ha Rullék meg is kapták volna a birtokot, megkapták volna a Kohnék újabb 18.500 frtos adósságával egyetemben.

Vádlott azzal védekezik, hogy ő Rulléktól nem kívánt pénzt, csupán bírói letétet, mely akkor leendett az övé, ha a megvett birtokot kellően tehermentesíti. Különben ő a második közjegyzői okmánnyal csak magát biztosította, mert mind Rull, mind Kohn vagyontalanok voltak.

Hátra volt még egyetlen tanu.

Miltényi Miklós dr.

36 éves, ügyvéd. Segédje volt majdnem 5 évig Sternnek. Vélekedése szerint a Rull és Kohn közt perrek rosszul voltak bevezetve, számtalan pöriratot gyártott ezekben a perekben. Sternnek soha eszéigában sem volt forszírozni az árverést, sőt ellenkezőleg, óvta ettől.

Szembesítettén Kohnékkal, Kohn az állítja, hogy de bizony árverést javasolt nekik Stern, hogy a birtokot a maga kezére játszassa.

Kohnék ügyvédje a délutáni tárgyalásról is hiányzott.

Holnap a perbeszédnek következnek, az ítélet szombaton lesz.

Hírek

Pécs, 1895. március 21.

— **(A gyógyszerész-önkéntesek.)** A Rendeleti Közlöny a hadügyminiszter rendeletét közli, a mely szerint ez év október elsejétől kezdve a gyógyszerész önkéntesek nem fognak szolgálni többé mint járulnok-jelöltek, hanem a kórházak egészségügyi csapataihoz osztják be őket, ahol a rendes ujoncképzés után, hat hónap múlva káplári rangot kapnak s csak ezután alkalmazzák őket a katonai gyógyszerésztárban. Az év végén vizsgálatot kell tenniük s azután a gyógyszerész-járulnokká nevezik ki őket.

— **(Asztalos munkások gyűlése.)** A pécsi asztalosok f. évi március hó 24-én d. u. 2¹/₂ órákor a tornacsarnokban nyilvános gyűlést tartanak a következő napirenddel: 1. A pécsi asztalos munkások helyzete; 2. a munkaidő rendezése és az ár-szabálybizottság megválasztása; végül 3. indítványok.

— **(Játék áldozatai)** lettek Nagy-Mányokon W ag n e r János és gyermekei. József napján történt, hogy W ag n e r János, fia, Jóska tiszteletére valami meglepetést akart csinálni. Kívitte gyermekeit a rétre,

s ott egy dinamitlöveget sűtött el a mai ünnepség alkalmából. A löveg eldörrent, de oly szerencsétlenül, hogy az apának és fiának kezét szétépte, míg a szegény kis Mariska lányának arcán mély sebeket idézett elő. Tanulhat ebből nagyon sok, ki oly könnyelműen bánik a robbanó szerekkel.

— **(Halálozás.)** Özv. dr. Weiszmaier Adolfiné született Bloch Anna, Ruh Ernő dunagőzhajózási társasági pénztárnok anyósa, f. hó 20-án d. u. 6 órákor életének 59 ik évében hosszas betegség után megszűnt élni. A megboldogult hült tetemei f. hó 22-én d. u. fél 3 órákor fognak a Ferenciek-utca 20. sz. alatti gyászházából az izraelita sírkertben örök nyugalomra tétetni.

— **(A század vége.)** Daniné ő nagysága a reggeli kávé elfogyasztása után kikiséri a hivatalba siető Dani urat az ajtóig s innen visszajövet azon töpreng, hogy mit főzzön ma ebédre az ő válogatós, kényes gyomrú urának. Előveszi a Hölgyek-Naptárát s abból a következőket olvassa ki: március hó 21-én csütörtökön husleves, lencse sonkával stb.

— Ez jó is lesz — gondolja az asszonyka — veszek finom lencsét s úgy elkészítem, hogy az uram angol puddingnak fogja nézni.

Aztán kabátot véve magára elsiet a belvárosba. Itt a Széchenyi téren egy jó forgalmu fűszeres boltba benyitva kérdi a segédét:

— Hogy a lencse?

— Külöje 32 kr.

— Juj de drága!

— Kérem nagysága az nem drága — nyájas-kodik Merkur számára füstölt haju, fagyos ujjú fiacskája — mert a mi lencsénk nem olyan közönséges, zsizsikés piaci lencse, hanem valódi stockeraui gyártmány.

Lehet, hogy igazat is mondott a botanikában nem nagy jártassággal bíró Merkurfi; mert amennyire előrehaladott ez a repülőgépes és örökmozdonyos század végéig, még kitellik tőle, hogy a lencsét is gyárilag állítja elő.

— **(Vigyázatlanság áldozata.)** Kákics mellett közúti vasuti vonalon dolgozott Straka Ferenc munkás ember. Hétfőn délután egy homokkál töltött vagon a vigyázatlan ember lábán keresztül ment s azt szétronsolta. Rögtön beszállították a pécsi kórházba, hol Schmidt Antal dr. fiatal tehetséges orvos Pick dr. és Bokor dr. segédlete mellett sikerült amputálást végzett a páciensen.

— **(Árvis vidékünkön.)** A Dráva vidékén a vasuti töltéseket ugyannyira meglazította az olvasás következtében keletkezett víz, hogy Daruvár és Pakrác állomások között a töltés lecsuszott. Eszerint úgy a személyi, mint a teherforgalom szünetel a fenti állomások között. Évtizedek óta nem volt a Dráva úgy befagyva, mint az idén: 80 cm. magas jég borította a sebes folyású vizet. A félelem azonban, mely a környékbeliakat e jégtömeg elolvadásakor remegtette, alaptalan, mert egy éjjel lefolyása alatt a jég elcsuszott, minden zajlás nélkül, s így az annyira féltett drávai hidak sértetlenek maradtak.

— **(Jó fogás.)** Amerain Mari (Ricsi) pécsi lakos, ki évek óta megszámlálhatlan lopásokat, tolvajlásokat üzött városunkban végre lépre került. Minden lehető, mi kezügyébe került eltulajdonított. Többek között néhány érdekesebb mozzanatot említünk fel: Vidakovics György ágoston utcai házából 3 csirkét, özv. Kelemen Gyulánétól 2 tyukot, Schwarz Gyulánétól apró-cseprő dolgokat; f. év január 12-én egy majlath téri ház padlására hatolt fel, hol 2 vánkost lopott, s azt zálogházba csapta; ugyanoda f. évi február 16-án ismét betört s nagymennyiségű fehérneműt, függönyöket, s legutóbb f. hó 13-án reggeli 1/2 7 órákor nepomuk-utca 8 számú házába tört be, hol a felhalmozott felső ruhákból egy jó öltre valót eltulajdonított. E notorius gazdát, hosszas kutatás után Selényi Antal rendőrbiztos leleplezte, nagy utánjárás után felderítette bűneinek sorát, s most további intézkedésre átadják az igazságszolgáltatásnak.

— **(A szellemes courtesan.)** Mimi kisasszony tegnap este sétálni ment a papával, mamával meg a Lajos ural, ki Mimikének udvarol s amint a fáma mondja, nemsokára feleségül is veszi a fekete haju, tüzes tekintetű kis hölgyikét. Annak rendje és módja szerint elől Mimikével megy Lajos ur, utánok pedig a mama a tuskés bajuszu papával. A fiatalok így suttognak:

— Óh Mimike, de szép ez a tavasz; főszegek akárcsak a szerelem. Ugye kedves Mimi?

— Menjen maga csunya fráter, mindig ilyen unalmas, lári fári haszontalanságokkal traktál. Mi közöm nekem a tavaszhoz; mit tudom én, mi az a maga által örökösen emlegetett szerelem!?

Az öregek meg imígy tereferélnek:

— Mit gondolsz apa, vannak-e komoly szándékai ennek a Lajosnak a Mimit illetőleg?

— Hogyne volna?!. Még elég fiatal arra, hogy az ugynevezett „komoly szándékokkal“ foglalkozzék; hisz emlékezhetsz rá, én is ilyen fiatal voltam, mint most a Lajos, mikor megbolondulva éjjel-

nappal örökké ilyen komoly szándékkal emésztetem magamat. Majd belemászik ő is a csávéba, úgy mint annak idejében jó magam. Csak nem köll őt háborgatni!

— Óh te goromba, — szisszen föl a mama s nagyot csip férje karján, — semmi gyöngédség sincs ezekben a vén emberekben —

— A vén asszonyokkal szemben — adja vissza a tromfot a papa, — volnál csak huss éves anyjuk, majd meglátnád, hogy milyen gyöngéden tudnék veled bánni!

Eközben a fiatalok a Radonay-utca sarkán befordulnak a Klimó utcába. Az öregek pedig még mindig a Radonay utcában tipegnek. Egyszer csak egy nagyot sikít a Mimike:

— Jaj . . . jaj . . . !

A papa s a mama megijedve egy pillanat alatt a fiatalok mellett teremnek.

— Mi bajod van egyetlenem? kérdi a mama.

— Talán hirtelen rosszul lettél, — dohog a papa, — mindig mondom ugy-e, hogy ne fűsd magadat olyan karcsura!?

Mimike zsebkendőjével a szeméit törülgeti s úgy libeg szegény, akárcsak egy megreszessentett őszike. A nagy ijedtségtől nem is tud szóhoz jutni; így aztán Lajos ur magyarázza meg helyette a sikolytás okát:

— Hahaha, semmi az egész. Ettől ijedt meg a Mimi kisasszony; no nem hittem volna, hogy ilyen nagyon fél ezektől a jámbor kis állatkáktól.

Aztán valamenyien a földre néznek s uram fia mit látnak? Egy korai — békát, a melyik lombán ugrál előttük a járda hideg kővén.

— No, hogy is tudsz ilyen bohó lenni, — dörmög a papa, hogy még egy békától is megijedsz?..

Aztán az előbbi sorrendben tovább folytatják a sétát.

Lajos indignálódik: — Ekkorát sikítani . . . ! A legnagyobb zavar lehetett volna belőle.

— Még neki áll fölebb, még ő panaszkodik! — duzzog Mimike, — ha még egyszer ilyen vakmerőségre vetemedik, lelkemre mondom: elárulom a mamának. De mondja csak Lajos, mivel ütötte volna el a dolgot, ha az az értatlan kis béka nem csúszmász ott előttünk?

— No csak ne féltsen engem; találtam volna én akkor is valamit, amire ráfoghattam volna az én ugynevezett vakmerőséget. De ugy-e Mimike, most már csak belátja, hogy szép a tavasz! Még a kis békák is előbujnak odukból. . .

— Menjen maga kopó, csacsog a kis Mimike s erősen belekapaszkodva Lajos karjába, boldogan mosolyog a fiatal urra.

Igy történt aztán, hogy a papa meg a mama sohasem fogják megtudni, hogy míg ők a Radonay-utca közepén dőcögtek, addig Lajos ur felhasználva a Klimó-utca néptelen csöndjét és barátságos homályát: nagyot csókolt a Mimi kisasszony hamvaspiros arcocskáján.

— **(Leégett gőzmalom.)** L a n c s u k községben tegnap kigyulladt a Fischer-féle gőzmalom. A malomban lévő liszt és gabonakészlet bennégett. A kár tetemes összegre rug.

— **(Hymen.)** Tegnap vezette oltárhoz C s o m a Ödöm szécsiszigeti ispán F e n y ö s s y Zoltán szigetvári főszolgabíró kedves leányát M a r g i t o t.

— **(Póru jár Don Juan.)** Mint velünk utólag közlik, a tegnapi lapunk táviratai közt említett író-képviselő, a kivel az a fatális kellemetlenség megesett, hogy egy iparos nejét egész lakása ajtajáig üldözve, férje által alaposan kipurcoltatott, es a képviselő B a r t ó k Lajos író és képviselő volt, a ki a kapott csattanós argumentumokért a férjet, a ki különben előkelő fővárosi iparos, páros-viaskodásra hívatta ki; perze az illető nem áll ki, mondván, hogy ő már vett magának elégtételt.

— **(Állategészségügyi intézkedés.)** Az állatorvosok, mielőtt a tavasz beálltával a szarvasmarhákat a legelőre kihajtanák, szoros szemlét tartanak, nehogy a legelőn összegyűlt állatok egymásközt a nagyban uralkodó száj és körömfájást terjeszék. Így meg van akadályozva, hogy egyes gazdaságokban levő hasított körmű állatok, melyeken a ragadós betegség aszimptomái észrevehetők, nem terjeszthetik e káros betegséget. Ugyis a földművelésügyi miniszter napról-napra kibővíti a vesztégrezára mindjobban korlátozza a külkereskedelmet, mi hogy káros, elég jól tudjuk.

— **(A tizenhármások klubja.)** A londoni tizenhármások klubja március 13-án ünnepi ebédet rendezett a Halborn vendéglő tizenharmadik számú termében. Az érdemes egyesület célja tudvalevőleg az, hogy megszüntesse azt az előítéletet, amelylyel az emberiség a tizenhármások szám iránt viselkedik. Mielőtt a lakomához fogtak, összetörték a tükröt, felborították a sótartót és csak azután telepedtek tizenharmadik asztalhoz. Az egyesület minden tagja tizenhárom adag beafsteakot fogyasztott, tizenhárom pohár sherryt ivott és miután a tizenharmadik tócsát után rágyújtott a tizenharmadik havannára, hasasietett a tizenhármások számú lakásába.

Országgyűlés.

A főrendiház ülése március 21-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A főrendiház mai ülésén Eszterházy Mór Miklós interpellálta a belügyminisztert a nyitrai választási viaskodások miatt. Magyarországnak — ugymond — legfontosabb kincse a választási szabadság, ezért tudni akarja, hogy a belügyminiszter mit szándékozik tenni annak megóvására. Továbbá tudni óhajtja, hogy a nemekára bekövetkesendő általános választásoknál lojalitási ellenféllel fognak-e szemben állani. Erre Perczel miniszter kijelenti, hogy egyelőre csak azt tudja, miszerint a választást reggel fejezték be a Latkóczy 627 szótöbbséggel megválasztott. Ő hozzá egyéb jelentős nem érkezett. Ha a legcsekélyebb törvényesérték fogja látni, asonnal a legszigorubb feyelmi vizsgálatot fogja megindíttatni. Az általános választásokra vonatkozólag megjegyzi, hogy a törvényt szigorúan megtartja. Eszterházy a választást megnyugodva fogadja. Zichy Nándor szólni akar, de az elnök nem engedi. A főrendiház pedig a választást tudomásul vette.

Ezután Czorda Bódog a vallás szabad gyakorlatáról szóló törvény elfogadását ajánlja. De zseffy csanádi püspök az elfogadás ellen emelt szót. Wlasits miniszter, Beöthy Zeigmond, báró Vecsey Endre, gr. Keglevich az elfogadás mellett beszéltek. Utóbbi többek közt a néppártal foglalkozva megjegyzi, hogy szeretné látni, hogy majd ha a félrevezetett népre löni fognak, jelen lesznek-e a főrendi vezérei. Ezen megjegyzést derűtséggel fogadta a baloldal, míg Eszterházy személyére sértőnek találta, mintha a vesélyben visszavonulna s a jobb oldal zajos helyeslése között tiltakozik ezen feltevés ellen. Keglevich megmagyarázza szavait, mire elcsendesültek a kedélyek.

Az elnök elrendelvé a szavazást: a főrendiház a vallás szabad gyakorlatáról szóló törvényt egy szótöbbséggel általánosságban elfogadta.

Lapunk zártakor vett távirat szerint a főrendiházban holnap új szavazás lesz, mert az elnök konstátálta az eredmény kihirdetésekor, hogy a jegyzők rosszul olvasták meg a szavazatokat.

TÁVIRATOK.

— A nyitrai botrányok. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nyitrai választásnál elkövetett s a szabadelvűség zászlaját meggyalázó erőszakoskodások országszerte mély felháborodást keltenek. Tarnóczy választási elnök Zichy választóinak több mint felét visszautasítja. Visszautasított két kanonokot is, mert nem mondták precizen, hogy ifju Zichy Jánosra szavaznak. Előfordult következő eset is: Egy ifju pap lép a szavazatszedő küldöttség elé; Tarnóczy kérdi: Mi a foglalkozása? — Karkáplán, válaszolja a kérdezett. — Visszautasítom — hangzik az elnök ítélete — mert itt csak káplán van beírva. — Visszautasítottak egy börgyárost, mert börgyártónak mondta magát, — egy másikat azért, mert divatkereskedőnek vallotta magát, holott norimbergi kereskedőnek van beírva. — Éjjel fél egykor volt Latkóczynek 725, Zichynek 240 szavazata. — A választásra megjelent ellenzéki képviselők az elnök erőszakoskodásai folytán még tegnap este visszaléptek a választásnál elfoglalt bizalmi állásuktól. Budapesten negyven ellenzéki képviselő a nyitrai botrányok ügyében péntekre képviselőházi ülés egybehívását szorgalmazta.

A szavazás lezárása után eszközölt összeszámzás eredménye, hogy **Latkóczy 627 szótöbbséggel megválasztott.**

— A pápa a magyar egyházpolitikai törvényekről. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pápa legközelebb tartott allokúciójában ki jelentette, hogy a mitől

tartott Magyarországon, gyorsabban bekövetkezett, mint hitte. Azok győztek, kik a polgárok erkölcsait megmetelyezni akarják. A házassági kötelék fölött nincs joga senkinek másnak itélkezni, csak az egyháznak.

— Sikasztó póstatiszt. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Győrtött Klopfer Miksa vasuti póstatiszt egy 17.000 frtos és egy 5000 frtos pénzes levél elsikkasztása után megszökött.

Művészet, irodalom.

Két kiváló szépirodalmi hetilap az, mely most az első évnegyed befejezéséhez közeledik. Az első Herceg Ferenc lapja, az „Új Idők“ melyet a sajtó, úgy, mint a közönség egyhangulag elismerő hogy tartalom és kiállítás tekintetében páratlanul áll itthon és kiállja a versenyt a külföld legdiszesebb családi lapjaival. A másik a Tutsek Anna szerkesztése mellett megjelenő „Magyar Lányok“, a serdülő leányvilágnak nyújt olyan szórakoztató, de a mellett szivnemesítő és hazafias érzését ápoló olvasmányt, a minőt eddig nélkülözni volt kénytelen. Mind a két lapból a kiadóhivatal (Andrássy ut 10. sz.) kívánatra ingyen küld mutatványszámot.

Szerényen ragyogó bélyeg. Nagybányáról, a magyar népdal szerkesztőségétől vettünk egy előfizetési felhívást 532 „közkedvelt“ magyar nótára, melynek részint durban részint mollben kilenc szakaszban és 5—13 hangterjedelemben fognak megjelenni. Az előfizetési felhívás a következőkben ajánlja a művet: A letét helyességén, a szöveg erkölcsi nívóján, a dallamok rendezettségén és válogatottságán 6 évi lelkiismeretes fáradozásnak szerény bélyege ragyog.

Előfizetésre való felhívás.

A második évnegyed küszöbén bizalommal fordulunk előfizetőinkhez és midőn felkérjük a további támogatásra, nem mulaszthatjuk el reá mutatni a lefolyt évnegyed alatt tanusított magatartásunkra.

A mit mult évi december hó 16-án kibocsátott programunkban ígértünk, azt az utolsó betűig betartottuk, és nem is hiszszük, hogy ebből kifolyólag olvasóinknak elégedetlenségre volna okuk.

A jövőben is megmaradunk és kitartunk akkor hangoztatott elveink mellett. Függetlenségünket megőrizzük minden irányban és soha sem fogjuk eltéveszteni szemünk elől a célt, mely a független Magyarország kiépítését célozza.

Ennek az eszmének szolgálatában nem riadunk vissza semmi küzdelemtől; nem engedjük magunkat befolyásoltatni a hatalomtól, mi megmaradunk mindenha a tiszta és hamisítatlan függetlenségi és 48-as elvek önzéstelen szolgálatában.

Épp ez okból azokhoz is fordulunk jelen felhívásunkkal, kik ez ideig olvasói voltak ugyan lapunknak, de nem tartoztak abba a diszes gárdába, mely anyagi támogatással is hozzájárul elveink diadalra juttatásához. Kérjük ezeket is: lépjenek be előfizetőink sorába, hisz azért a csekély előfizetési díjért annyit nyújtunk, mint vidéki lap egyáltalában nem képes nyújtani.

Ujjonnan belépő előfizetőinknek a lapot április 1-ig teljesen ingyen küldjük.

Jövő negyedről kezdve minden egyes előfizetőnk vasárnaponként egy ives illusztrált regény és szépirodalmi mellékletet fog kapni **teljesen díjtalanul.** Lapunk kiadója nem rettent vissza az anyagi áldozatoktól, csak hogy az olvasó közönség e nemű kívánságait is kielégíthesse.

Lapunk beosztása marad a régi. Tárcarovatunkra ezután is kiváló gondot fogunk fordítani; vidéki tudósítóink szaporodása pedig lehetővé teszi, hogy hirrovatunk még tartalmasabb legyen az eddiginél.

Mindezek dacára a lap előfizetési ára nem változik, a mennyiben napilapunk **évnegyedre csak 2 frt 50 kr.,** hetilapunk pedig csak **75 krba** kerül.

Tisztelettel kérjük a közönséget előfizetéseik megújítására, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozva lehessünk.

Hazafias tisztelettel
A „Pécsi Figyelő“
kiadó hivatala.

Legszébb kivitelű valódi ezüst, vagy aranyból kimetszett dombormű monogramok és egyéb ékítmények ezüst, arany tárgyakra, valamint börtárcsák és albumokra **Schönwald Imre** ékeszerész, saját vésnöki műtermében legszebben, gyorsan s jutányos áron készíttetnek.

Schönwald Imrénél

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.	
Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródról	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóvárról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródról	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. - p.
B.-Bródról	1808. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:	
B.-Bród felé	1804. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1801. sz. gyors. von. reggel 8 ó. a 24. p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1806. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 18 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30.

Laptulajdonos: **SZAUTTER GUSZTÁV**
Felelős szerkesztő: **PLEININGER FERENC.**
TAIZS JÓZSEF kiadó.

Marxreiter

ajánlja a legujabb mintákkal dusan felszerelt **szoba-, disz- és templom-festészeti üzletét.**

Szolid munka, jutányos árak.

Pécsett, Zrinyi-utca 3. sz.

Gyomor-Csepp

nagyszerű hatékony gyomor bajoknál, néhalátnélkül és ártalmatlan ismeretes házi és népszerű.

A Gyomor-Csepp: (tartalék: étvágytalanság, gyomor-nyugtató, düzös telhetettség, savanyú telhetettség, hasmenés, gyomorégés, telhetettség, nyálkahivatalítás, széklet, undor és hányás, gyomor-nyugtató).

Hathatós Gyomor-Csepp: bizonyított, a mennyiben az a gyomor-nyugtató, gyomor-nyugtató, a mit száz meg száz bizonyítottan tanusított. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 Kr., nagy üveg ára 70 Kr.

Magyarországi források: **Pécsett, Király utca 13. sz.**

A védjegyet és alárnyalt tüzdesen lessek megfigyelni! Csak oly cseppet lessek elfogadni, melynek burkolatára zöld szalag van ragasztva a kesztő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valószínűleg bizonyítottan“.

A Máriásszéli Gyomor-Cseppet valódián kaphatók.

Pécsett: Irgalmasok Gyógyászati Társaság Gyógyászati, ifj. Er-reth János Gyógyász, Sípócz László Gyógyász, és Góbel Kálmán Gyógyász. Bar Selyén: Uvira F. Gyógyász. Pécs: S. A. Radon: Dvorsky Béla Gyógyász. Siklóson: Petrásch Gyógyász. Szentgyörgyi M. Gyógyász. Szigetváron: Salamon Gyula Gyógyász. Vay Sándor Gyógyász 15

Marxreiter

Védjegy.

Gyomor-Csepp

Magyarországi források: **Pécsett, Király utca 13. sz.**